

ತ್ರಯೋದಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ

ಶರಣಸ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗಃ -ಶರಣಸ್ಥಲಮ್

<p> ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ಮಾಹೇಶ್ವರಃ ಪ್ರಸಾದೀತಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೀತಿ ಬೋಧಿತಃ ಕಥಮೇಷ ಸಮಾದಿಷ್ಟಃ ಪುನಃ ಶರಣಸಂಜ್ಞಕಃ 13-1</p>	<p> ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ #ಅಂಗಲಿಂಗೀ ಜ್ಞಾನರೂಪಃ ಸತೀ ಜ್ಞೇಯಃ ಶಿವಃ ಪತಿಃ ಯತ್ಸೌಖ್ಯಂ ತತ್ಸ ಮಾವೇಶೇ ತದ್ವಾನ್ ಶರಣನಾಮವಾನ್ 13-2</p>	<p>ಸ್ಥಲಮೇತತ್ಸ ಮಾಖ್ಯಾತಮ್ ಚತುರ್ಧಾ ಧರ್ಮಭೇದತಃ ಆದೌ ಶರಣಮಾಖ್ಯಾತಮ್ ತತಸ್ತಾಮ ಸರ್ವಜನಮ್ 13-3</p>	<p>#ತತೋ ನಿರ್ದೇಶಮುದ್ಧಿಷ್ಟಮ್ ಶೀಲಸಂಪಾದನಂ ತತಃ ಕ್ರಮಾಲ್ಪಕ್ಷಣಮೇತೇಷಾಮ್ ಕಥಯಾಮಿ ನಿಶಮ್ಯತಾಮ್ 13-4</p>
	<p>ಅಥ ಶರಣಸ್ಥಲಮ್</p>	<p>ಸತೀವ ರಮಣೇ ಯಸ್ತು ಶಿವೇ ಶಕ್ತಿಂ ವಿಭಾವಯನ್ ತದನ್ಯ ವಿಮುಖಃ ಸೋಯಮ್ ಜ್ಞಾತಃ ಶರಣನಾಮವಾನ್ 13-5</p>	<p>#ಪರಿಜ್ಞಾತೇ ಶಿವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೋ ವಾನ್ಯಮಭಿಕಾಂಕ್ಷತಿ ನಿಧಾನೇ ಮಹತಿ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ಕಃ ಕಾಚಂ ಯಾಚತೇನ್ಯತಃ 13-6</p>
<p>ಶಿವಾನಂದಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಕೋ ವಾನ್ಯಮುಪತಿಷ್ಠತೇ ಗಂಗಾಮೃತಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಕಃ ಕಾಂಕ್ಷೇನ್ಮ್ಯಗತ್ಯಷ್ಟಿಕಾಮ್ 13-7</p>	<p>#ಸಂಸಾರತಿಮಿರಚ್ಛೇದೇ ವಿನಾ ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರಮ್ ಪ್ರಭವಂತಿ ಕಥಂ ದೇವಾಃ ಖದ್ಯೋತಾ ಇವ ದೇಹಿನಾಮ್ 13-8</p>	<p>ಸಂಸಾರಾರ್ತಃ ಶಿವಂ ಯಾಯಾದ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯೈಃ ಕಿಂ ಫಲಂ ಸುರೈಃ ಚಕೋರಸ್ತುಷಿತಃ ಪಶ್ಯೇತ್ ಚಂದ್ರಂ ಕಿಂ ತಾರಕಾ ಅಪಿ 13-9</p>	<p>#ಶಿವ ಏವ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ಶರಣ್ಯಃ ಶರಣಾರ್ಥಿನಾಮ್ ಸಂಸಾರೋಗ ದಷ್ಟಾನಾಮ್ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವದೋಷಹಾ 13-10</p>
<p>ಶಿವಜ್ಞಾನೇ ಸಮುತ್ತನ್ನೇ ಪರಾನಂದಃ ಪ್ರಕಾಶತೇ ತದಾಸಕ್ತಮನಾ ಯೋಗೀ ನಾನ್ಯತ್ರ ರಮತೇ ಸುಧೀಃ 13-11</p>	<p>#ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಂಕರಂ ಶರಣಂ ಗತಃ ತದನಂತ ಸುಖಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಮೋದತೇ ನಾನ್ಯಚಿಂತಯಾ 13-12</p>	<p>ಇತಿ ಶರಣಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲಮ್</p>
<p>ಶಿವಾಸಕ್ತ ಪರಾನಂದ- ಮೋದಿನಾ ಗುರುಣಾ ಯತಃ ನಿರಸ್ಯಂತೇ ತಮೋಭಾವಾಃ ಸ ತಾಮಸ ನಿರಾಸಕಃ 13-13</p>	<p>#ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಂ ತಮೋಮಿಶ್ರಮ್ ನ ತಸ್ಯ ಗತಿರಿಷ್ಟತೇ ಸತ್ತಂ ಹಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗಸ್ಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯಂ ವಿದುರುತ್ತಮಾಃ 13-14</p>	<p>ಶಮೋ ದಮೋ ವಿವೇಕಶ್ಚ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪೂರ್ಣಭಾವನಾ ಕ್ಷಾಂತಿಃ ಕಾರುಣ್ಯಸಂಪತ್ತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸತ್ಯಸಮುದ್ಭವಾ 13-15</p>	<p>#ಶಿವಭಕ್ತಿಃ ಪರೋ ಧರ್ಮಃ ಶಿವಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಬಾಂಧವಾಃ ಏತೈರ್ಯುಕ್ತೋ ಮಹಾಯೋಗೀ ಸಾತ್ವಿಕಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ 13-16</p>
<p>ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮಹಾಮೋಹ- ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ವಾರಣಾಃ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮೃಗೇಂದ್ರಸ್ಯ</p>	<p>#ಯತ್ರ ಕುತ್ರಾಪಿ ವಾ ದ್ವೇಷಿ ಪ್ರಪಂಚೇ ಶಿವರೂಪಿಣಿ ಶಿವದ್ವೇಷೀ ಸ ವಿಜ್ಞೇಯೋ</p>	<p>ಯೋ ದ್ವೇಷಿ ಸಕಲಾನ್ ಲೋಕಾನ್ ಯೋ ವಾಹಂಕುರುತೇ ಸದಾ ಯೋ ಸತ್ಯಭಾವನಾ ಯುಕ್ತಃ</p>	<p>#ತಮೋ ಮೂಲಾ ಹಿ ಸಂಜಾತಾ ರಾಗ ದ್ವೇಷಾದಿ ಪಾದಪಾಃ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಕುಠಾರೇಣ</p>

ಕಥಂ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸನ್ನಿಧೌ 13-17	ರಜಸಾವಿಷ್ಟ ಮಾನಸಃ 13-18	ಸ ತಾಮಸ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಃ 13-19	ಭೇದ್ಯಂತೇ ಹಿ ನಿರಂತರಮ್ 13-20
ಶಿವಜ್ಞಾನೇ ಸಮುತ್ತನ್ನೇ ಸಹಸ್ರಾದಿತ್ಯ ಸನ್ನಿಭೇ ಕುತಸ್ತ ಮೋವಿಕಾರಾಸ್ಯುಃ ಮಹತಾಂ ಶಿವಯೋಗಿನಾಮ್ 13-21	ಇತಿ ತಾಮಸ ನಿರಸನ ಸ್ಥಲಂ ಅಥ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲಮ್	ನಿರಾಕೃತ್ಯ ತಮೋಭಾಗಮ್ ಸಂಸಾರಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕಮ್ ನಿರ್ದಿಶ್ಯತೇ ತು ಯಜ್ಞಾ ನಮ್ ಸ ನಿರ್ದೇಶ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಃ 13-22	#ಗುರುರೇವ ಪರಂ ತತ್ತ್ವಮ್ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ದೇಹಿನಾಮ್ ಕೋ ವಾ ಸೂರ್ಯಂ ವಿನಾ ಲೋಕೇ ತಮಸೋ ವಿನಿವರ್ತಕಃ 13-23
ಅಂತರೇಣ ಗುರುಂ ಸಿದ್ಧಮ್ ಕಥಂ ಸಂಸಾರ ನಿಷ್ಕೃತಿಃ ನಿದಾನಜ್ಞಂ ವಿನಾ ವೈದ್ಯಮ್ ಕಿಂ ವಾ ರೋಗೋ ನಿವರ್ತತೇ 13-24	#ಅಜ್ಞಾನಮಲಿನಂ ಚಿತ್ತ- ದರ್ಪಣಂ ಯೋ ವಿಶೋಧಯೇತ್ ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗೇನ ತಮಾಹುರ್ ಗುರುಸತ್ತಮಮ್ 13-25	ಅಪರೋಕ್ಷಿತ ತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಸ್ವಭಾವಿನಃ ಗುರೋಃ ಕಟಾಕ್ಷೇ ಸಂಸಿದ್ಧೇ ಕೋವಾಲೋಕೇಷು ದುರ್ಲಭಃ 13-26	#ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪತರವೋ ಗುರವಃ ಕರುಣಾಲಯಾಃ ದುರ್ಲಭಾ ಹಿ ಜಗತ್ಯಸ್ಮಿನ್ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಪರಾಯಣಾಃ 13-27
ಕ್ಷೀರಾಭಿರಿವ ಸಿಂಧೂನಾಮ್ ಸುಮೇರುರಿವ ಭೂಭೃತಾಮ್ ಗ್ರಹಾಣಾಮಿವ ತಿಗ್ಮಾಂಶುಃ ಮಣೀನಾಮಿವ ಕೌಸ್ತುಭಃ 13-28	#ದ್ರುಮಾಣಾಮಿವ ಭದ್ರಶ್ರೀಃ ದೇವಾನಾಮಿವ ಶಂಕರಃ ಗುರುಃ ಶಿವಃ ಪರಃ ಶ್ಲಾಘ್ಯೋ ಗುರೂಣಾಂ ಪ್ರಾಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ 13-29	ಇತಿ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲಂ	ಅಥ ಶೀಲ ಸಂಪಾದನಸ್ಥಲಮ್
ಜಿಜ್ಞಾಸಾ ಶಿವತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ ನಿರ್ದೇಶ್ಯಯೋಗಾ ದಾರ್ಯಾಣಾಮ್ ತದ್ವಾನ್ ಶೀಲೀತಿ ಕಥ್ಯತೇ 13-30	#ಪ್ರಪನ್ನಾರ್ತಿಹರೇ ದೇವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿ ಶಂಕರೇ ಭಾವಸ್ಯ ಸ್ಥಿರತಾಯೋಗಃ ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ 13-31	ಶೀಲಂ ಶಿವೈಕವಿಜ್ಞಾನಮ್ ಶಿವಧ್ಯಾನೈಕ ತಾನತಾ ಶಿವಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಮುತ್ಕಂಠಾ ತದ್ಯೋಗೀ ಶೀಲವಾನ್ ಸ್ಮೃತಃ 13-32	#ಶಿವಾದನ್ಯತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನೇ ವೈಮುಖ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಸುಸ್ಥಿರಮ್ ತದಾಸಕ್ತ ಮನೋವೃತ್ತಿಃ ತಮಾಹುಃ ಶೀಲಭಾಜನಮ್ 13-33
ಪತಿವ್ರತಾಯಾ ಯಚ್ಛೀಲಮ್ ಪತಿರಾಗಾತ್ ಪ್ರಶಸ್ಯತೇ ತಥಾ ಶಿವಾನುರಾಗೇಣ ಸುಶೀಲೋಭಕ್ತ ಉಚ್ಯತೇ 13-34	#ಪತಿಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ಸ್ತ್ರೀಣಾಮ್ ಸೇವಾನ್ಯಸ್ಯ ತು ಗರ್ಹಣಾ ಶಿವಂ ವಿನಾ ತಥಾನ್ಯೇಷಾಮ್ ಸೇವಾ ನಿಂದ್ಯಾ ಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ 13-35	ಬಹುನಾತ್ರ ಕಿಮುಕ್ತೇನ ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ನಿಷ್ಠತಾ ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಸದ್ಭಿಃ ಶೀಲವಾಂಸ್ತತ್ರೋ ಮತಃ 13-36	#ಶಿವಾತ್ಮಬೋಧೈಕ ರತಃ ಸ್ಥಿರಾಶಯಃ ಶಿವಂ ಪ್ರಪನ್ನೋ ಜಗತಾಮಧೀಶಮ್ ಶಿವೈಕ ನಿಷ್ಠಾಹಿತ ಶೀಲಭೂಷಣಃ ಶಿವೈಕೈವಾನೇಷ ಹಿ ಕಥ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ-37

ಇತಿ ಶೀಲಸಂಪಾದನ ಸ್ಥಲಂ

ಓಂ ತತ್ಸತ್ ಇತಿ

ಶ್ರೀ ಶಿವಗೀತೇಷು ಸಿದ್ಧಾಂತಾಗಮೇಷು ಶಿವಾದ್ವೈತವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಶಿವಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀರೇಣುಕಾಗಸ್ಯಸಂವಾದೇ ವೀರಶೈವಧರ್ಮನಿರ್ಣಯೇ

ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಶಿವಾಚಾರ್ಯವಿರಚಿತೇ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣೌ ಶರಣಸ್ಥಲೇ ಶರಣಸ್ಥಲಾದಿಚತುರ್ವಿಧಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗೋ ನಾಮ

ತ್ರಯೋದಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ ||

<p>ಕ್ಷಮಾಪಣ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ಯದಕ್ಷರ ಪದ ಭ್ರಷ್ಟಮ್ ಮಾತ್ರಾಹೀನಂ ಚ ಯದ್ಭವೇತ್ ತತ್ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಮ್ಯತಾಂ ದೇವ ಶ್ರೀರೇಣುಕ ಗಣೇಶ್ವರ:</p>	<p>ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸ್ವಸ್ತಿರ್ ಭವತು ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶಾಂತಿರ್ ಭವತು ಓಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶಿವಂ ಭವತು ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ</p>	<p>ಓಂ ಸಹನಾ ಭವತು ಸಹನೌಭು ನಕ್ಷು ಸಹ ವೀರ್ಯಂ ಕರವಾವಹೈ ತೇಜಸ್ವಿ ನಾ ವ ಧೀತ ಮಸ್ತು ಮಾ ವಿದ್ವಿಷಾವ ಹೈ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ</p>	<p>ಲೋಕಾ ಸಮಸ್ತಾ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ಸರ್ವೇ ಸಂತು ನಿರಾಮಯಃ ಸರ್ವೇ ಭದ್ರಾಣಿ ಪಶ್ಯಂತು ಮಾ ಕಶ್ಚಿತ್ ದುಃಖ ಭಾರ್ಭವೇತ್ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ</p>
--	--	---	--

<p>ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೇ ಮಾತಃ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೇ ಮಾತಃ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಸಂಜ್ಞೇ ಸುಖ್ಯಾತೇ ಸಂಜ್ಞೇ ಸುಖ್ಯಾತೇ ಕಲಸೀ ಸಂಭವಮುನಿವರ ಕಲಸೀ ಸಂಭವಮುನಿವರ ಸುಕ್ರುತ್ಯರವತೀರ್ಣೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಏಕೋತ್ತರ ಶತ ಸಂಖ್ಯ ಸ್ಥಲ ಮಣಿ ಮಯ ದೀಪೇ ಸ್ಥಲ ಮಣಿ ಮಯ ದೀಪೇ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷರ ರಚಿತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಲಕ್ಷ್ಮಾವರಣ ವಿಧಾಯಿನಿ ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸೋಪಾನೇ ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸೋಪಾನೇ ಪಂಚಾಚಾರ ವಿಮರ್ಶಿನಿ ಪಂಚಾಚಾರ ವಿಮರ್ಶಿನಿ ತತ್ತ್ವ ತ್ರಯಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>
<p>ಗುರುಚರಲಿಂಗ ಸಪರ್ಯಾ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಖ್ಯಾತೇ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಖ್ಯಾತೇ ಶತ ಶತ ಭಕ್ತ ಸು ಗೀತೇ ಶತ ಶತ ಭಕ್ತ ಸು ಗೀತೇ ವಿದ್ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಶರಣಾಗತ ಕರುಣಾರಸ ಘಟ ಶೋಭಿತ ಹಸ್ತೆ ಘಟ ಶೋಭಿತ ಹಸ್ತೆ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾಯಿನಿ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾಯಿನಿ ಮಲಹಾರಿಣಿ ಗಂಗೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಸುವೇದ್ಯೇ ಶೈವಾಗಮ ವಿದ್ಯೇ ಶೈವಾಗಮ ವಿದ್ಯೇ ಷಡಧಿಕ-ತ್ರಿಮುಶದ್ ಬುದ್ಬದ ಷಡಧಿಕ-ತ್ರಿಮುಶದ್ ಬುದ್ಬದ ಶಿವ ಸಾಗರ ರಮ್ಯೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ವಿಶ್ವರಾಧ್ಯ ಜಗದ್ಗುರು ಸಿಂಹಾಸನ ಪತಿನಾ ಸಿಂಹಾಸನ ಪತಿನಾ ಪ್ರವಚನ ಮಾಲಾ ಗ್ರಥಿತಾ ಪ್ರವಚನ ಮಾಲಾ ಗ್ರಥಿತಾ ಭೂ ಮಂಡಲ ಧಾರ್ಯಾ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಜ್ಞಾನಾಮೃತ ಪರಿತ್ಯಪ್ತೆಃ ಕೋಟಿ ಜನ್ಯೆರ್ ವಂದ್ಯಃಃ ಕೋಟಿ ಜನ್ಯೆರ್ ವಂದ್ಯಃಃ ಸಾ ತ್ವಮ್ ಭಗವತಿ ಮಾತಃ ಸಾ ತ್ವಮ್ ಭಗವತಿ ಮಾತಃ ಜಯ ರೇಣುಕಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>
<p>ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ಮಾತಃ-ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ಮಾತಃ-ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ರೇಣುಕ ಹೃದಯವಿಹಾರಿಣಿ ಜಯ ಜಯ ಶಿವ ಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>	<p>ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ ಓಂ ಜಯ ರೇಣುಕ ಗೀತೇ</p>		

ತ್ರಯೋದಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ ಶರಣಸ್ಥಲೇ ಶರಣಸ್ಥಲಾದಿಚತುರ್ವಿಧ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗಃ

<p> ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ಮಾಹೇಶ್ವರಃ ಪ್ರಸಾದೀತಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೀತಿ ಬೋಧಿತಃ ಕಥಮೇಷ ಸಮಾದಿಷ್ಟಃ ಪುನಃ ಶರಣಸಂಜ್ಞಕಃ 13-1</p>	<p>(ಹೇ ಗಣಾಧೀಶ್ವರನೇ) ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂದೂ, ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದೂ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಶರಣನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು.</p>	<p> ಶ್ರೀ ರೇಣುಕ ಉವಾಚ #ಅಂಗಲಿಂಗೀ ಜ್ಞಾನರೂಪಃ ಸತೀ ಜ್ಞೇಯಃ ಶಿವಃ ಪತಿಃ ಯತ್ಸೌಖ್ಯಂ ತತ್ಸ ಮಾವೇಶೇ ತದ್ವಾನ್ ಶರಣನಾಮವಾನ್ 2</p>	<p>ಜ್ಞಾನರೂಪನಾದ (ಶಿವಜ್ಞಾನರೂಪಿಯಾದ) ಅಂಗಲಿಂಗಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೇ ಸತಿಯೆಂದು, ಶಿವನು ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ (ಸಮಾನ ಸಮರಸ ರೂಪವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ) ಯಾವ ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುವುದೋ ಅದನ್ನು ಪಡೆದವನೇ ಶರಣನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗುವನು (ಶರಣನಾಗುವನು).</p>
<p>ಸ್ಥಲಮೇತತ್ಸಮಾಖ್ಯಾತಮ್ ಚತುರ್ಥಾ ಧರ್ಮಭೇದತಃ ಆದೌ ಶರಣಮಾಖ್ಯಾತಮ್ ತತಸ್ತಾಮ ಸರ್ವಜನಮ್ 13-3</p>	<p>ಈ ಶರಣಸ್ಥಲವು ಧರ್ಮಭೇದದಿಂದ (ಆಚಾರ ಭೇದದಿಂದ) ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದೇ ಶರಣಸ್ಥಲವು.</p>	<p>#ತತೋ ನಿರ್ದೇಶಮುದ್ಧಿಷ್ಟಮ್ ಶೀಲಸಂಪಾದನಂ ತತಃ ಕ್ರಮಾಲ್ಪಕ್ಷಣಮೇತೇಷಾಮ್ ಕಥಯಾಮಿ ನಿಶಮ್ಯತಾಮ್ 13-4</p>	<p>ನಂತರ ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲವು. ಅದಾದ ಬಳಿಕ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲವು. ತರುವಾಯ ಶೀಲಸಂಪಾದನ ಸ್ಥಲವು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ (ಹೇ ಅಗಸ್ಯನೇ) ನೀನು ಕೇಳು.</p>
<p>ಅಥ ಶರಣಸ್ಥಲಮ್</p>			
<p>ಸತೀವ ರಮಣೇ ಯಸ್ತು ಶಿವೇ ಶಕ್ತಿಂ ವಿಭಾವಯನ್ ತದನ್ಯ ವಿಮುಖಃ ಸೋಯಮ್ ಜ್ಞಾತಃ ಶರಣನಾಮವಾನ್ 13-5</p>	<p>ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸತಿಯು ತನ್ನ ರಮಣನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಿವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ (ಸತಿಯನ್ನಾಗಿ) ವಿಭಾವಿಸಿ (ತಿಳಿದು) ತದನ್ಯವಿಮುಖನಾಗಿ (ಶಿವನಿಗೆ ಅನ್ಯವಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಿಮುಖನಾಗಿ) ಇರುವನೋ ಅವನೇ ಶರಣನೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವನು.</p>	<p>#ಪರಿಜ್ಞಾತೇ ಶಿವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೋ ವಾನ್ಯಮಭಿಕಾಂಕ್ಷತಿ ನಿಧಾನೇ ಮಹತಿ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ಕಃ ಕಾಚಂ ಯಾಚತೇನ್ಯತಃ 13-6</p>	<p>ಶಿವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ) ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಅನ್ಯದೇವರನ್ನು ಬಯಸುವನು. ಮಹತ್ತರವಾದ ನಿಧಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಲು ಅನ್ಯರಿಂದ ಯಾರು ತಾನೇ ಕಾಚನ್ನು (ಗಾಜನ್ನು) ಯಾಚಿಸಬಲ್ಲನು?</p>
<p>ಶಿವಾನಂದಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಕೋ ವಾನ್ಯಮುಪತಿಷ್ಠತೇ ಗಂಗಾಮೃತಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಕಃ ಕಾಂಕ್ಷೇನ್ಯಗತ್ಯಷ್ಟಿಕಾಮ್ 13-7</p>	<p>ಶಿವಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಅನ್ಯದೇವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವರು? ಗಂಗಾಮೃತವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮೃಗ ಮರೀಚಿಕೆಯನ್ನು (ಮೃಗಜಲವನ್ನು) ಯಾರು ತಾನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲರು?</p>	<p>#ಸಂಸಾರತಿಮಿರಚ್ಛೇದೇ ವಿನಾ ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರಮ್ ಪ್ರಭವಂತಿ ಕಥಂ ದೇವಾಃ ಖದ್ಯೋತಾ ಇವ ದೇಹಿನಾಮ್ 8</p>	<p>ಜೀವಿಗಳ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಶಂಕರನೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಹೊರತಾಗಿ ಖದ್ಯೋತದಂತಿರುವ (ಮಿಂಚು ಹುಳುಗಳಂತಿರುವ) ಇತರ ದೇವತೆಗಳು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಮರ್ಥರಾಗಬಲ್ಲರು?</p>
<p>ಸಂಸಾರಾರ್ತಃ ಶಿವಂ ಯಾಯಾದ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯೈಃ ಕಿಂ ಫಲಂ ಸುರೈಃ ಚಕೋರಸ್ತುಷಿತಃ ಪಶ್ಯೇತ್ ಚಂದ್ರಂ ಕಿಂ ತಾರಕಾ ಅಪಿ 13-9</p>	<p>ಸಂಸಾರದಿಂದ ನೊಂದಾತನು ಶಿವನಿಗೇನೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಏನು ಫಲ? ನೀರಡಿಸಿದ ಚಕೋರವು ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡುವುದಲ್ಲದೆ ತಾರೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೇ?</p>	<p>#ಶಿವ ಏವ ಸಮಸ್ತಾನಾಮ್ ಶರಣ್ಯಃ ಶರಣಾರ್ಥಿನಾಮ್ ಸಂಸಾರೋಗ ದಷ್ಟಾನಾಮ್ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವದೋಷಹಾ 13-10</p>	<p>ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಉರಗದಿಂದ (ಸರ್ಪದಿಂದ) ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಅಂತೆಯೇ ಶರಣಾಗತರಾದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಸರ್ವದೋಷಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶಿವನೋರ್ವನೇ ಶರಣ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ).</p>

<p>ಶಿವಜ್ಞಾನೇ ಸಮುತ್ತನ್ನೇ ಪರಾನಂದಃ ಪ್ರಕಾಶತೇ ತದಾಸಕ್ತಮನಾ ಯೋಗೀ ನಾನ್ಯತ್ರ ರಮತೇ ಸುಧೀಃ 13-11</p>	<p>ಶಿವಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗಲು ಪರಾನಂದವು (ಶಿವಾನಂದವು) ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಯೋಗಿಯು, ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ಆನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ).</p>	<p>#ತನ್ಮಾತ್ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಂಕರಂ ಶರಣಂ ಗತಃ ತದನಂತ ಸುಖಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಮೋದತೇ ನಾನ್ಯಚಿಂತಯಾ 12</p>	<p>ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಂಕರನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದ ಶರಣನು ಶಿವನ ಅನಂತ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದು ಬೇರೆ (ಯಾವ) ಚಿಂತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.</p>
<p>ಇತಿ ಶರಣಸ್ಥಲಂ</p>	<p>ಅಥ ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲಮ್</p>		
<p>ಶಿವಾಸಕ್ತ ಪರಾನಂದ- ಮೋದಿನಾ ಗುರುಣಾ ಯತಃ ನಿರಸ್ಯಂತೇ ತಮೋಭಾವಾಃ ಸ ತಾಮಸ ನಿರಾಸಕಃ 13-13</p>	<p>ಶಿವಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ (ಶಿವಸಾಮ್ಯದಿಂದ) ಉಂಟಾದ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಮೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ (ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದ) ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶರಣಸ್ಥಲದ ಸಾಧಕನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತಮೋಗುಣದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಾಮಸನಿರಾಸಕನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.</p>	<p>#ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಂ ತಮೋಮಿಶ್ರಮ್ ನ ತಸ್ಯ ಗತಿರಿಷ್ಯತೇ ಸತ್ತ್ವಂ ಹಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗಸ್ಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯಂ ವಿದುರುತ್ತಮಾಃ 13-14</p>	<p>ಯಾರ ಜ್ಞಾನವು ತಮೋಗುಣ ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮರು (ಸತ್ಪುರುಷರು) ಸತ್ತ್ವಗುಣವೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರಿಸುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.</p>
<p>ಶಮೋ ದಮೋ ವಿವೇಕಶ್ಚ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪೂರ್ಣಭಾವನಾ ಕ್ಷಾಂತಿಃ ಕಾರುಣ್ಯಸಂಪತ್ತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸತ್ಯಸಮುದ್ಭವಾ 13-15</p>	<p>ಶಮೆ (ಅಂತರಿದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ), ದಮೆ (ಬಹಿರಿದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ), ವಿವೇಕ (ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಸ್ತು ವಿವೇಕ), ವೈರಾಗ್ಯ (ವಿಷಯ ವೈರಾಗ್ಯ), ಪೂರ್ಣಭಾವನೆ (ಅಖಂಡ ಧ್ಯಾನ), ಕ್ಷಾಂತಿ (ಕ್ಷಮೆ), ಕಾರುಣ್ಯ (ದಯೆ) ಮುಂತಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತುಗಳು)</p>	<p>#ಶಿವಭಕ್ತಿಃ ಪರೋ ಧರ್ಮಃ ಶಿವಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಬಾಂಧವಾಃ ಏತೈರ್ಯುಕ್ತೋ ಮಹಾಯೋಗೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ 13-16</p>	<p>ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಪರೋಧರ್ಮ (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಾಚಾರಗಳು) - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಶಿವಜ್ಞಾನದ ಬಂಧುಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ (ಈ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ) ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾಯೋಗಿಯು ಸಾತ್ತ್ವಿಕನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.</p>
<p>ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮಹಾಮೋಹ- ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ವಾರಣಾಃ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮೃಗೇಂದ್ರಸ್ಯ ಕಥಂ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸನ್ನಿಧೌ 13-17</p>	<p>ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ, ಮದ ಮತ್ತು ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳೆಂಬ ಆನೆಗಳು ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೃಗೇಂದ್ರದ (ಸಿಂಹದ) ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯ?</p>	<p>#ಯತ್ರ ಕುತ್ರಾಪಿ ವಾ ದ್ವೇಷ್ಠಿ ಪ್ರಪಂಚೇ ಶಿವರೂಪಿಣಿ ಶಿವದ್ವೇಷೀ ಸ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ರಜಸಾವಿಷ್ಟ ಮಾನಸಃ 13-18</p>	<p>ಶಿವರೂಪಿಣಿಯಾದ (ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ) ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಯಾರು ದ್ವೇಷಿಸುವರೋ ರಜೋಗುಣಿಯಾದ ಅವನು ಶಿವದ್ವೇಷಿಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ರಜೋಗುಣಿಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.</p>
<p>ಯೋ ದ್ವೇಷ್ಠಿ ಸಕಲಾನ್ ಲೋಕಾನ್ ಯೋ ವಾಹಂಕುರುತೇ ಸದಾ ಯೋ ಸತ್ಯಭಾವನಾ ಯುಕ್ತಃ ಸ ತಾಮಸ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಃ 13-19</p>	<p>ಯಾವನು ಲೋಕದ ಸಕಲಜೀವಿಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವನೋ, ಯಾವಾಗಲೂ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವನೋ ಮತ್ತು ಯಾವನು ಅಸತ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವನೋ (ಅಸತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವನೋ) ಅವನು ತಾಮಸನೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.</p>	<p>#ತಮೋ ಮೂಲಾ ಹಿ ಸಂಜಾತಾ ರಾಗ ದ್ವೇಷಾದಿ ಪಾದಪಾಃ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಕುಠಾರೇಣ ಛೇದ್ಯಂತೇ ಹಿ ನಿರಂತರಮ್ 20</p>	<p>ರಾಗ ದ್ವೇಷಾದಿಗಳೆಂಬ ಪಾದಪಗಳು (ಗಿಡಗಳು) ತಮೋ (ಗುಣ) ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕುಠಾರದಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಛೇದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ (ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ).</p>
<p>ಶಿವಜ್ಞಾನೇ ಸಮುತ್ತನ್ನೇ ಸಹಸ್ರಾದಿತ್ಯ ಸನ್ನಿಭೇ ಕುತಸ್ತ ಮೋವಿಕಾರಾಸ್ಯುಃ</p>	<p>ಸಾವಿರ ಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಶಿವಜ್ಞಾನವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ (ಶಿವಶರಣರಿಗೆ) ತಮೋಗುಣದ ವಿಕಾರಗಳು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಉಂಟಾಗುವುವು?</p>	<p>ಇತಿ ತಾಮಸ ನಿರಸನ ಸ್ಥಲಂ</p>	

ಮಹತಾಂ ಶಿವಯೋಗಿನಾಮ್ 13-21			
ಅಥ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲಮ್			
ನಿರಾಕೃತ್ಯ ತಮೋಭಾಗಮ್ ಸಂಸಾರಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕಮ್ ನಿರ್ದಿಶ್ಯತೇ ತು ಯಜ್ಞಾ ನಮ್ ಸ ನಿರ್ದೇಶ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಃ 13-22	ಸಂಸಾರದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ತಮೋಗುಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವುದೋ (ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದೋ) ಆ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.	#ಗುರುರೇವ ಪರಂ ತತ್ತ್ವಮ್ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ದೇಹಿನಾಮ್ ಕೋ ವಾ ಸೂರ್ಯಂ ವಿನಾ ಲೋಕೇ ತಮಸೋ ವಿನಿವರ್ತಕಃ 13-23	ಸೂರ್ಯನ ಹೊರತಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನು ಹೇಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಗುರುವೇ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು (ತೋರಿಸುವನು).
ಅಂತರೇಣ ಗುರುಂ ಸಿದ್ಧಮ್ ಕಥಂ ಸಂಸಾರ ನಿಷ್ಕ್ರಮಃ ನಿದಾನಜ್ಞಂ ವಿನಾ ವೈದ್ಯಮ್ ಕಿಂ ವಾ ರೋಗೋ ನಿವರ್ತತೇ 13-24	ಸಿದ್ಧನಾದ (ಶಿವಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ) ಗುರುವಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಸಂಸಾರದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಯು (ನಿವೃತ್ತಿಯು) ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ನಿದಾನವನ್ನು ಬಲ್ಲ (ರೋಗದ ಕಾರಣವರಿತು ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ) ವೈದ್ಯನ ಹೊರತಾಗಿ ರೋಗದ ನಿವಾರಣೆಯು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?	#ಅಜ್ಞಾನಮಲಿನಂ ಚಿತ್ತ- ದರ್ಪಣಂ ಯೋ ವಿಶೋಧಯೇತ್ ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗೇನ ತಮಾಹುರ್ ಗುರುಸತ್ತಮಮ್ 13-25	ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಲಿನವಾದ ಚಿತ್ತವೆಂಬ ದರ್ಪಣವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂಬ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವರೋ ಅವರನ್ನು ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದ ಹೇಳುವರು.
ಅಪರೋಕ್ಷಿತ ತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಸ್ವಭಾವಿನಃ ಗುರೋಃ ಕಟಾಕ್ಷೇ ಸಂಸಿದ್ಧೇ ಕೋವಾಲೋಕೇಷು ದುರ್ಲಭಃ 26	ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಪರೋಕ್ಷಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡ) ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ದೊರೆತರೆ ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವು ತಾನೇ ದುರ್ಲಭವಾದೀತು.	#ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪತರವೋ ಗುರವಃ ಕರುಣಾಲಯಾಃ ದುರ್ಲಭಾ ಹಿ ಜಗತ್ಯಸ್ಮಿನ್ ಶಿವಾದ್ಯೈತ ಪರಾಯಣಾಃ 27	ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ, ಕರುಣಾಲಯರಾದ (ದಯಾನಿಧಿಗಳಾದ), ಶಿವಾದ್ಯೈತ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾದ ಗುರುಗಳು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದುರ್ಲಭರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
ಕ್ಷೀರಾಭಿರಿವ ಸಿಂಧೂನಾಮ್ ಸುಮೇರುರಿವ ಭೂಭೃತಾಮ್ ಗ್ರಹಾಣಾಮಿವ ತಿಗ್ಮಾಂಶುಃ ಮಣೀನಾಮಿವ ಕೌಸ್ತುಭಃ 13-28	ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತೆ, ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ, ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಯಂತೆ	#ದ್ರುಮಾಣಾಮಿವ ಭದ್ರಶ್ರೀಃ ದೇವಾನಾಮಿವ ಶಂಕರಃ ಗುರುಃ ಶಿವಃ ಪರಃ ಶ್ಲಾಘ್ಯೋ ಗುರೂಣಾಂ ಪ್ರಾಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ 13-29	, ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದನಮರದಂತೆ (ಗಂಧದ ಮರದಂತೆ), ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಂತೆ, ಪ್ರಾಕೃತರಾದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪನಾದ ಗುರು ಶ್ಲಾಘ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ).
ಇತಿ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲಂ	ಅಥ ಶೀಲ ಸಂಪಾದನಸ್ಥಲಮ್		
ಜಿಜ್ಞಾಸಾ ಶಿವತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ ನಿರ್ದೇಶ್ಯಯೋಗಾ ದಾರ್ಯಾಣಾಮ್	ಆರ್ಯರ (ಗುರುಗಳ) ನಿರ್ದೇಶಯೋಗದಿಂದ (ನಿರ್ದೇಶದಿಂದ) ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೇ (ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯೇ) ಶೀಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ಶೀಲವುಳ್ಳವನೇ 'ಶೀಲಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.	#ಪ್ರಪನ್ನಾರ್ತಿಹರೇ ದೇವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿ ಶಂಕರೇ ಭಾವಸ್ಯ ಸ್ಥಿರತಾಯೋಗಃ	ಪ್ರಪನ್ನರಾದವರ (ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕವರ) ಅರ್ತಿಹರನಾದ (ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ) ದೇವನಾದ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ

<p>ತದ್ವಾನ್ ಶೀಲೀತಿ ಕಥ್ಯತೇ 13-30</p>		<p>ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ 13-31</p>	<p>ತನ್ನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವ ಯೋಗವೇ 'ಶೀಲ'ವೆಂಬುದಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.</p>
<p>ಶೀಲಂ ಶಿವೈಕವಿಜ್ಞಾನಮ್ ಶಿವಧ್ಯಾನೈಕ ತಾನತಾ ಶಿವಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಮುತ್ಕಂಠಾ ತದ್ಯೋಗೀ ಶೀಲವಾನ್ ಸ್ಫುತಃ 13-32</p>	<p>ಶಿವನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ಮತ್ತು ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾದ ಬಯಕೆಯೇ 'ಶೀಲ'ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಆ 'ಶೀಲ'ವುಳ್ಳವನೇ 'ಶೀಲವಾನ್'ನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.</p>	<p>#ಶಿವಾದನ್ಯತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನೇ ವೈಮುಖ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಸುಸ್ಥಿರಮ್ ತದಾಸಕ್ತ ಮನೋವೃತ್ತಿಃ ತಮಾಹುಃ ಶೀಲಭಾಜನಮ್ 13-33</p>	<p>ಶಿವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಮುಖತೆಯು ಯಾರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಶಿವನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನೋ, ಅವನಿಗೆ 'ಶೀಲಭಾಜನ'ನೆಂದು ಕರೆಯುವರು.</p>
<p>ಪತಿವ್ರತಾಯಾ ಯಚ್ಛೀಲಮ್ ಪತಿರಾಗಾತ್ ಪ್ರಶಸ್ಯತೇ ತಥಾ ಶಿವಾನುರಾಗೇಣ ಸುಶೀಲೋಭಕ್ತ ಉಚ್ಯತೇ 13-34</p>	<p>ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಶೀಲವು ಪತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಶಿವನ ಮೇಲಿನ ಅನುರಾಗದಿಂದಲೇ ಸುಶೀಲನು ಅಭಕ್ತನೆಂದು (ಶಿವನಿಂದ ಅವಿಭಕ್ತನೆಂದು, ಶಿವನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡದವನೆಂದು) ಹೇಳಲಾಗುವನು.</p>	<p>#ಪತಿಂ ವಿನಾ ಯಥಾ ಸ್ತ್ರೀಣಾಮ್ ಸೇವಾನ್ಯಸ್ಯ ತು ಗರ್ಹಣಾ ಶಿವಂ ವಿನಾ ತಥಾನ್ಯೇಷಾಮ್ ಸೇವಾ ನಿಂದ್ಯಾ ಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ 13-35</p>	<p>ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯರ (ಪರಪುರುಷರ) ಸೇವೆಯು ಹೇಗೆ ಗರ್ಹಣೀಯವಾದುದೋ (ನಿಂದಿತವಾದದ್ದೋ) ಅದರಂತೆ ಕೃತಾತ್ಮರಿಗೆ (ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದ ಶರಣಸ್ಥಲ ಸಾಧಕರಿಗೆ) ಶಿವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯದೇವರ ಸೇವೆಯು ನಿಂದನೀಯವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.</p>
<p>ಬಹುನಾತ್ರ ಕಿಮುಕ್ತೇನ ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ನಿಷ್ಠತಾ ಶೀಲಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಸದ್ಭಿಃ ಶೀಲವಾಂಸ್ತತ್ರೋ ಮತಃ 13-36</p>	<p>ಈ ಶೀಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಶಿವಜ್ಞಾನೈಕ ನಿಷ್ಠತೆಯೇ (ಶಿವಜ್ಞಾನವೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಷ್ಠೆ ಇರುವಿಕೆಯೇ) 'ಶೀಲ'ವೆಂದು ಸತ್ಪುರುಷರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಶೀಲವಂತ'ನನ್ನು ಶಿವಜ್ಞಾನತತ್ಪರನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.</p>		
	<p>#ಶಿವಾತ್ಮಭೋಧೈಕರತಃ ಸ್ಥಿರಾಶಯಃ ಶಿವಂ ಪ್ರಪನ್ನೋ ಜಗತಾಮಧೀಶಮ್ ಶಿವೈಕ ನಿಷ್ಠಾಹಿತ ಶೀಲಭೂಷಣಃ ಶಿವೈಕ್ಯವಾನೇಷ ಹಿ ಕಥ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ-37</p>		<p>ಶಿವಾತ್ಮಭೋಧೆಯಲ್ಲಿಯೇ (ಲಿಂಗ-ಅಂಗಗಳ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ) ಏಕರತನಾಗಿ (ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ) ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಧೀಶ್ವರನಾದ (ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ) ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರಪನ್ನನಾದ (ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು), ಸ್ಥಿರಾಶಯನಾದ (ದೃಢವಾದ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳ), ಶಿವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ 'ಶೀಲ'ವನ್ನೇ ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಈ ಶರಣಸ್ಥಲದ ಸಾಧಕನನ್ನು ಶಿವೈಕ್ಯನೆಂದು ಬುದ್ಧರು (ಜ್ಞಾನಿಗಳು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.</p>
<p>ಇತಿ ಶೀಲಸಂಪಾದನ ಸ್ಥಲಂ ಓಂ ತತ್ಸತ್ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಗೀತೇಷು ಸಿದ್ಧಾಂತಾಗಮೇಷು ಶಿವಾದ್ವೈತವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಶಿವಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀರೇಣುಕಾಗಸ್ಯಸಂವಾದೇ ವೀರಶೈವಧರ್ಮನಿರ್ಣಯೇ ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಶಿವಾಚಾರ್ಯವಿರಚಿತೇ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣೌ ಶರಣಸ್ಥಲೇ ಶರಣಸ್ಥಲಾದಿಚತುರ್ವಿಧಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಂಗೋ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶಃ ಪರಿಚ್ಛೇದಃ </p>			

1. ಶ್ರೀ (ಮಂಗಳಕರವೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯಕವೂ ಆದ) ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪವಿತ್ರನಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಿಯು ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು (ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸಬೇಕು.
3. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣನಾದ ಶಿವನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೇಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಾಂತರಗಳನ್ನು (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು) ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಫಲ?
5. ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಹೇತು (ಕಾರಣ)ವಾಗಿರುವಂತೆ ಅವನ ವಾಚಕ ಮಂತ್ರವಾದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿದೆ.
7. ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ (ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ) ಮಲತ್ರಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸದಾ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನ (ಸ್ವರೂಪ)ನು, ಪ್ರಭುವಾದ (ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಆದ) ಶಂಭುವೇ ಶಿವನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.
9. ಶಿವ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ (ಸಾಕ್ಷಾತ್) ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. (ಪರಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತಹುಗಳಾಗಿವೆ). ಶಿವನ (ಉಳಿದ ನೀಲಕಂಠ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮುಂತಾದ) ಉಳಿದ ನಾಮಗಳು ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.
11. ಶಿವನಾಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಅನಾದಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನು ಸಂಸಾರ ಮೋಚಕನೆಂದು (ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವನೆಂದು) ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಯಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕ್ಷಯಿಸುವಂತಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ).

2. ಶಿವತತ್ತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರ(ಶ್ರೇಷ್ಠ)ವಾದ ಬೇರೊಂದು ಮಹತ್ತರ (ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ)ವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಹೇಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬೇರೊಂದು ಮಂತ್ರವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
4. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಭುವು ಹೇಗೆ ಮಹತ್ತರ (ಸರ್ವೋತ್ತಮ)ನಾಗಿರುವನೋ ಅದರಂತೆ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾಗಿದೆ.
6. ನಮಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (ಮೊದಲು) ಹೇಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಶಿವಾಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. (ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಇದುವೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು). ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಸಕಲ ಶ್ರುತಿ(ವೇದ)ಗಳ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿದೆ.
8. ಅಶೇಷಗಳಿಗೆ (ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಗಳಿಗೆ) ಆಸ್ವದನಾಗಿರುವ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಂಗಳಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತ್ರಿಯಂಬಕನು (ಮುಕ್ತಣ್ಣನು) ಆದ, ದೇವಾದಿದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಶಿವ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅಭಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ).
10. ಅಪರಿಮಿತ ತೇಜಸ್ವಿಯೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಶಂಭುವಿಗೆ ಶಿವನೆಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಯೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
12. ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು (ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶ), ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು (ಗಂಧ, ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಶಬ್ದ), ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು (ಘ್ರಾಣ, ರಸನ, ಚಕ್ಷು, ಚರ್ಮ, ಶ್ರೋತ್ರ), ಪಂಚ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು (ಪಾಯು, ಉಪಸ್ಥ, ಪಾದ, ಪಾಣಿ, ವಾಕ್), ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರು (ಈಶಾನ, ತತ್ಪುರುಷ, ಅಘೋರ, ವಾಮದೇವ, ಸದ್ಯೋಜಾತ) ಮತ್ತು ಪಂಚಕೃತ್ಯಗಳು (ಅನುಗ್ರಹ, ತಿರೋಧಾನ, ಲಯ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸೃಷ್ಟಿ) - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು

	ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಪಂಚವರ್ಣಗಳಿಂದ ಬೋಧ್ಯಗಳಾಗಿವೆ (ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ).
13. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಐದು ಐದರ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಯಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ (ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಸಿರುತ್ತವೆ).	17. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಓಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೈವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಷರ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
18. ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಅಕ್ಷರವಾದ ಪ್ರಣವವೇ (ಓಂಕಾರವೇ) ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಕೇವಲ ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.	19. ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ (ಒಂದೇ ಒಂದಾದ) ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ನಿಷ್ಪ್ರಪಂಚಕವು (ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಭೇದ ಶೂನ್ಯವು) ಆದ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಪ್ರಣವವೊಂದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.
20. ಸೋಹಂ ಎಂಬುವುದು ಶಿವ-ಜೀವರ ಅಭೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸನಾತನ (ನಿತ್ಯ)ವಾದುದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಕಾರಗಳು ಲೋಪವಾದಾಗ ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಏಕಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.	21. ಈ ಪ್ರಣವ (ಓಂಕಾರ) ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಿಷ್ಕಲನಾದ ಶಿವನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನ ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
22. ನಿಷ್ಕಲನಾದ ಶಿವನು ಸಂವಿತ್ (ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಜ್ಞಾ) ಸ್ವರೂಪನು ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಕಲನಾದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಶ್ವ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನ ಉಭಯ ರೂಪಗಳು (ನಿಷ್ಕಲ, ಸಕಲ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ನಿರಾಕಾರ, ಸಾಕಾರ) ನಿರೂಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ.	24. ಈ ಮಹಾಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಲಮಂತ್ರ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರ, ಶಿವಮಂತ್ರ, ಶೈವಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಐದು ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ (ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೂಲಮಂತ್ರ, ಈ ಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂದ ಶಿವ-ಜೀವೈಕ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶಿವಮಂತ್ರ, ಶಿವನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರರೂಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶೈವಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರ, ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ).
26. ಶಿವಪೂಜಾ ಪರಾಯಣನಾದ (ಶಿವಪೂಜಾನಿಷ್ಠನಾದ)ವನು ಪ್ರಣವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು (ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. (ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದವನು) ಪೂರ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ಉತ್ತರಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಮೂರು ಸಾರಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತನಾದ ಸಾಂಬ	29 ಜಪವು ವಾಚಿಕ, ಉಪಾಂಶು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವೆಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಮೀಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ವಾಚಿಕ ಜಪವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ವಪಾಪ ನಾಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸಮೀಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜಪವೇ ಉಪಾಂಶು ಜಪವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತುಟಿ

<p>(ಉಮಾಸಮೇತ)ನಾದ, ಚಂದ್ರಧರನಾದ, ಮುಕ್ತಾಣ್ಣನಾದ, ಮಂಗಲಸ್ವರೂಪನಾದ, ದೇವದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅನನ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು.</p>	<p>ಹಾಗೂ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ಸ್ಪಂದಿಸದೆ (ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ) ತನ್ನೊಳಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುವುದೇ ಮಾನಸಿಕ ಜಪವು.</p>
<p>30. ವ್ರತ, ದಾನ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಎಷ್ಟು ಕರ್ಮಯಜ್ಞಗಳಿರುವುವೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಜಪಯಜ್ಞದ ಷೋಡಶಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು (16ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ).</p>	<p>31. ವಾಚಿಕ ಜಪಯಜ್ಞದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ಮೊದಲು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ವಾಚಿಕ ಜಪದ ನೂರುಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲದಾಯಕವಾದದ್ದು ಉಪಾಂಶು ಜಪವು. ಇನ್ನು ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲದಾಯಕವಾದದ್ದು ಮಾನಸಿಕ ಜಪವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.</p>
<p>32. (ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ) ವಾಚಿಕ ಜಪ ಮತ್ತು ಉಪಾಂಶು ಜಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘೋರ ಸಂಸಾರನಾಶಕವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಜಪವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.</p>	<p>33. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಧಿಯಿಂದ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪಾಶದ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ (ಮಲ, ಮಾಯಾ, ಕರ್ಮಪಾಶಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ) ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು (ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸಬೇಕು.</p>
<p>34. ನಿಯಮ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ (ಯಮ ನಿಯಮಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ), ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಭಾವಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಈ ಮೂಲಮಂತ್ರದಿಂದ (ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ) ತನ್ನ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು (ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು) ಪೂಜಿಸಬೇಕು.</p>	<p>35. ಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ಯಾರು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶಿವನನ್ನು (ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು) ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರು ಈ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು.</p>
<p>36. ಅಬ್ಬಕ್ಷಾ (ಜಲಹಾರಿಗಳಾಗಿ), ವಾಯು ಆಹಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ರತಗಳಿಂದ (ಕೃಚ್ಛ ಚಂದ್ರಾಯಣಾದಿ ವ್ರತಗಳಿಂದ) ಕೃಶಗೊಂಡವರಿಗೆ ಅವರ ಆ ವ್ರತಗಳಿಂದ ಶಿವಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.</p>	<p>37. ಆದ್ದರಿಂದ ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ, ವ್ರತ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಾದಿಗಳ ಫಲಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲದ ಕೋಟಿಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಲಾರದು.</p>
<p>38. ಅಶುದ್ಧನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಪರಿಶುದ್ಧನೇ ಆಗಿರಲಿ ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಪತಿತನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗ (ಇಷ್ಟಲಿಂಗ)ವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.</p>	<p>39. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಎಲ್ಲ ವಿಧ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.</p>
<p>40. ಸಕಲ ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಜಪಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪುರುಷಾರ್ಥ (ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ)ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹುಗಳಾಗಿವೆ.</p>	<p>41. ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ (ಈಶ್ವರ ರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುವ) ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಮಹಾಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹುದಾಗಿದೆ.</p>
<p>42. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ವಾಜಪೇಯಿ ಯಾಗದ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.</p>	<p>43. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಯಾಗ, ಮೂರು ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಬಹುದಕ್ಷಿಣೆಯುಳ್ಳ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಾದಿ ಯಾಗಗಳ ಫಲಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಫಲದ ಕೋಟಿಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಮವಾಗಲಾರವು.</p>

<p>44. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪರಾಯಣನಾದ (ಶಿವಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠನಾದ) ಸಾನಂದನೆಂಬ ಯೋಗಿವರ್ಯನು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನರಕದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು.</p>	<p>45. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶತಾನಂದನೆಂಬ ಮುನಿಯು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಗಿರನೆಂಬ ಪಾಪಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನರಕವನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.</p>
<p>46. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಉಪಮನ್ಯು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಯೋಗಿಯು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದ ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಚಾರ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.</p>	<p>47. ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂದ ವಸಿಷ್ಠ ವಾಮದೇವಾದಿ ಮುನಿಗಳು ಪಾಪಮುಕ್ತರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳೂ (ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥರೂ) ಆಗಿದ್ದರು.</p>
<p>48. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಜಪದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂಹಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.</p>	<p>49. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನು ದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರವೇ ಮೊದಲುಳ್ಳ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು (ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ದುರಿತ (ಪಾಪ)ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪಸ್ಥಲಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪಸ್ಥಲವು ಮುಗಿಯಿತು.</p>